

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

15. nedelja med letom

14.7.2019

Leto XVII., 26 (926)

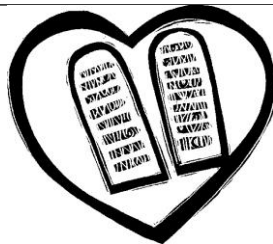
KDO JE MOJ BLIŽNJI?

»Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« je neki učitelj postave spraševal Jezusa. Rekel mu je: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.«

Glede nauka so stvari zelo jasne: Bog je vse ustvaril, njega je treba ljubiti kot prvega, nato pa pridejo na vrsto ustvarjena bitja, najprej človek in potem še vse drugo. Vse naj bo na isti ravni: Bog, bližnji in jaz. Ljubezen namreč ne sme delati razlik, kajti na razpolago imamo le dve možnosti: ljubezen ali sovraštvo. Nekaj vmesnega ne obstaja in če se kdo trudi, da bi sedel na dveh stolihi, bo mimogrede podlegel shizofreniji. Kje so torej vzroki za številna nezadovoljstva in kratke stike v vsakdanjem življenju? Odgovor se skriva v novem vprašanju, ki ga je Jezusu zastavil učitelj postave, ker je hotel samega sebe opravičiti: »In kdo je moj bližnji?«

Jezus mu je odgovoril s prilikom o človeku, ki je padel med razbojnike, ki so ga pretepli in pustili na pol mrtvega. Mimo je šel duhovnik, ki se je po tisti poti vračal domov, mimo je šel levit ali ministrant. Nobeden od njiju se ni ustavil in pomagal. Mimo je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil tujec in se je usmilil ubogega, na pol mrtvega človeka. Posadil ga je na svoje živinče, ga odpeljal do gostišča in poskrbel zanj. Kdo od teh treh je bil bližnji temu ubogemu človeku? Učitelj postave je odgovoril: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.«

Kdo je moj bližnji? Ali bolj preprosto: Komu lahko pomagam? Vprašanje ni teoretično, ampak praktično. Odgovor je povezan z mojim odnosom do življenja in vsega, kar delam. Ali sem pripravljen pomagati človeku, ki ga srečam in si pri tem ne zastavljam dodatnih vprašanj: Kdo je ta človek? Kakšne rase, narodnosti ali vere je? Ali je vreden, da mu pomagam? Ta vprašanja me delajo vzvišenega, večvrednega in sodnika. S kakšno pravico se smem tako obnašati: ali sem res več vreden, bolj popoln od človeka, ki je pred mano? Vsi smo samo ljudje, z enakimi pravicami in dolžnostmi. Privilegij, da sem se rodil v premožni družini, da se šolal na prestižni univerzi, dobil službo z visokimi mesečnimi prihodki, še ni razlog, da se imam za »malega boga«. Božja zapoved je za vse enaka: »Ljubi svojega Boga iz vsega srca in svojega bližnjega kakor samega sebe!«

Tisti čas je vstal
neki učitelj postave,
ki je takole skušal Jezusa:
»Učenik, kaj naj storim,
da dosežem večno življenje?«

On pa mu je rekel:
»Kaj je pisano v postavi?
Kako bereš?«

Ta je odgovoril:
»Ljubi Gospoda,
svojega Boga, z vsem srcem
in vso dušo,
in vso močjo
in vsem mišljenjem,
in svojega bližnjega
kakor sam sebe.« –
»Prav si odgovoril,«
mu je rekel,
»to izvršuj in boš živel.«

(Lk 10,25–28)

Svete maše:

15. NEDELJA MED LETOM 14.7. Sv.Kamil de Lellis,duh	Juršče Trnje Trnje Zagorje	7,30 +Jeromen in Kristina Žužek, Juršče 62, 1.oblet. 8,30 Češčenje SRT 9h +Marta Rebec, Trnje 5,osmina 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Petek 19.7. Sv.Arsenij Veliki	Zagorje	20h +Ljudmila in Anton Žele, Zagorje 73, obletna
Sobota 20.7. Sv.Marjeta Antioh.	Zagorje	19,30 Spoved 20h +Anton Čeligoj, Parje 16,obletna +Franc in Gregor Volk, Parje 11, obletna
16. NEDELJA MED LETOM 21.7. Sv. Danijel, prerok	Trnje Trnje Zagorje S.Marjeta	8,30 Češčenje SRT 9h +Nevenka Smrdel, Trnje 39, obletna +Marija Smrdel, Trnje 23 10,30 Za vse župljane obeh župnij 17,30 +i Mihatovi, Palčje 43, obletna

- **SHOD PRI SV. MARJETI V PALČJU** bo prihodnjo nedeljo ob 17,30. Lepo vabljeni.

- **V NEDELJO**, 21.7. bo ob 11h maševal na Ratečevem Brdu g. dr. Rafko Valenčič. Verniki na Brdu ste lepo vabljeni k sv.maši!

- **KRIŠTOFOVA NEDELJA je letos 21. julija.** Priporočili se bomo sv. Krištofu, da bi nas obvaroval nesreč na cesti, na morju, na kopnem in v zraku. Zahvalili se bomo Gospodu vsega stvarstva za njegovo varstvo doslej.

Po župnijah bomo duhovniki blagoslavljali vaša vozila (avtomobile, kombije, motorje, kolesa, traktorje ...) in delili Krištofove kartončke in nalepke. Blagoslov vozil bo po vseh mašah, tudi pri Sv. Marjeti v Palčju. Zato pripeljite svoja vozila tudi do Sv. Marjete. - V zahvalo za vse srečno prevožene kilometre pa bomo verniki ob tej priložnosti **darovali za misijonska vozila**. Na vseh treh krajih bo v ta namen poseben nabiralnik z napisom MIVA.

Preko misijonske vozniške akcije MIVA Slovenija že 32 let pomagamo slovenskim (in tudi drugim) misijonarjem v deželah tretjega sveta. - V imenu vseh naših misijonarjev se vam iskreno zahvaljujemo. Oni ne varčujejo s srčnimi izrazi hvaležnosti in vsakemu podporniku akcije MIVA zagotavljajo svojo molitev. - Zato naj velja: **»Z veseljem darujem in življenja rešujem!«** S tem geslom bomo v nedeljo, 21. julija, obhajali nedeljo svetega Krištofa, zavetnika popotnikov.

Z **vozili MIVA** pridejo misijonarji do oddaljenih vasi, prevažajo ljudi in material za nove bolnice, šole in cerkve, ker ni drugih vozil za ta namen, predvsem pa rešujejo življenja, ko prevažajo težko bolne do ambulant in bolnic. Tako-le pravi misijonar na Madagaskarju g. Janez Krmelj, ki je tudi nas že obiskal:

*»Dragi prijatelji misijonov! Prisrčna hvala Vam za prispevek pri nakupu avtomobilov za potrebe naših misijonov. Brez terenskega vozila bi bili skoraj vsi težki bolniki zapisani smrti. Kar pomislimo, če bi porodnico iz Postojne nesli peš v Ljubljano, kjer bi ji opravili carski rez. Kakšne muke na poti in še smrt otroka zaradi zakasnitve. **Bog Vam vsem obilno poplačaj!** Naše veselje je veliko, ko lahko ljudem ustrezemo.«*

- Do četrтка bom zdoma. V nujnih primerih se obrnite v Pivko (GSM: 041/906 242)

TUDI TI DELAJ TAKO

Evangeljska prilika, ki jo pripoveduje evangelist Luka, je del vrste prizorov in dogodkov, ki so vzeti iz vsakdanjega življenja in s katerimi nam Jezus pomaga razumeti globine Božje ljubezni do vsakega človeka, posebej do tistih, ki trpijo zaradi bolezni ali bolečin. S sklepnimi besedami iz prilike o usmiljenem Samarijanu: »*Pojdi in ti delaj prav tako*« (Lk 10,37), Gospod tudi pokaže odnos, ki naj bi ga imel vsak njegov učenec do drugih, posebej tistih v potrebi.

Različni cerkveni očetje so v usmiljenem Samarijanu videli Jezusa samega; v človeku, ki je padel med razbojnike pa Adama, našo pravo človeškost, ranjeno in zmedeno zaradi greha. Jezus je sin Boga, ki pokaže zvesto, večno in brezmejno Očetovo ljubezen. Jezus pa je tudi tisti, ki se je kot Bog ponižal in z učlovečenjem prevzel človeško naravo, se približal človeškemu trpljenju celo do spusta pred pekel, kot molimo v apostolski veroizpovedi, da bi človeštvu prinesel upanje in sve-

tlobo. Jezus se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak usmiljeno gleda na brezno človeškega trpljenja ter podarja olje tolažbe in vino upanja.

Prilika o usmiljenem Samarijanu (prim. Lk 10,25–37) prinaša predvsem dve pomembni pojasnili. Medtem ko se je pojem »bližnji« dotlej bistveno nanašal na člane istega naroda in na tujce, ki so se naselili v izraelski deželi, torej na skupnost, ki je bila solidarna z deželo in ljudstvom, je ta meja zdaj odstranjena: vsak, ki me potrebuje in kateremu lahko pomagam, je moj bližnji. Pojem »bližnji« je posplošen, vendar ostane konkreten. Čeprav se razširi na vse ljudi, pa vendar ne ostane izraz neke splošne abstraktne ljubezni, ampak zahteva mojo dejavno zavzetost povsod. Naloga Cerkve je, da vedno znova pojasnjuje povezavo med oddaljenostjo in bližino za praktično življenje svojih članov.

Po: Benedikt XVI

»KAJTI TA ZAPOVED, ki ti jo danes dajem, zate ni pretežka in ti ni predaleč. Ni na nebu, da bi mogel reči: »Kdo se bo za nas povzpел v nebesa, da nam jo prinese in jo dá slišati, da jo bomo mogli izpolniti?« Tudi ni ónkraj mórja, da bi mogel reči: »Kdo se bo za nas odpravil čez morje, da nam jo prinese in jo dá slišati, da jo bomo mogli izpolniti?« Kajti prav blizu tebe je beseda, v tvojih ustih in v tvojem srcu, da jo lahko izpolnjuješ.» (5 Mz 30,11–14)

Ta nesrečna zvižčnost, žal marsikdaj uspešna, da so enačili Cerkev z državo in dosegli, da je krščanska morala postala državni zakon, je ustvarila mišljenje, da je predlog krščanskega življenja zakon, ki nam je vsiljen od zunaj.

Posledica: zakonu, ki nam ga kdo vsiljuje od zunaj, se je dobro upreti, ker omejuje svobodo.

V resnici pa Božji zakon ni postavljen od zunaj; ni opeka, ki pade na glavo.

Izhaja iz človekove notranjosti in razodeva tisto, po čemer v največji globini hrepeni člove-

kovo srce in kar išče, da bi doseglo resnično svobodo.

Krščanske morale nikoli ni mogoče vsiljevati. Treba jo je izbrati.

Moralna vzgoja ne pomeni vcepljati drugemu človeku navado, da bo izpolnjeval zakone.

Z moralno vzgojo se človek vadi, da se nauči prisluhniti najbolj resničnim in prvobitnim potrebam svojega bitja.

Po: T. Lasconi, 365 + 1 dan

YOUCAT – katekizem za mlade

Zakaj Bog hoče, da imamo njegovo ime za sveto?

Povedati komu svoje ime je znak zaupanja. Ker nam je Bog povedal svoje ime, je postal poznan in nam po tem imenu zagotavlja dostop do sebe. Bog je čista resnica. Kdor se sklicuje na Božjo resnicoljubnost ali kdor Božjo resnicoljubnost uporablja za izpričevanje laži, se hudo pregreši.

(KKC 2142–2149; 2150–2155; 2160–2162; 2163–2164)

Božjega imena ne smemo izgovarjati nespoštljivo. Kajti mi ga poznamo samo, ker nam ga je zaupal. Ime je vendar ključ do srca Vsemogočnega. Zato je hud prestopek žaliti Božje ime, to sveto ime preklinjati ali v tem imenu dajati lažne obljube. Druga zapoved je torej tudi varovalna zapoved za »sveto« nasploh. Kraji, stvari, imena in ljudje, ki so v stiku z Bogom, so »sveti«. Občutje za sveto imenujemo spoštovanje, povezano z Božjim strahom.

Krotkost, zmernost, poštenost,
ponižnost so tiste kreposti,
ki morajo žareti
iz vsega našega življenja.
Nekatere druge kreposti
so res odličnejše,
a te so potrebnejše.
Sladkor je imenitnejši kot sol,
a sol rabimo pogosteje
in jo rabimo vsi.
(sv. Francišek Saleški)

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si

15. julij VLADIMIR KIJEVSKI

Sveti Vladimir je svoji mladi državi na široko odprl vrata v krščanstvo. Kijevski knez je namreč leta 988 prejel sveti krst. Po njegovem zgledu so se dale v reki Dnjeper krstiti množice njegovih podanikov. Ruski zgodovinarji Vladimirja imenujejo tudi »novi Konstantin«, Cerkev pa mu daje naslov »apostolom enak«. Rodil se je sicer okoli leta 960. Leta 979 je postal vladar obširne kijevske Rusije, ki je obsegala ozemlje med Dnjeprom in Baltičkim morjem. Državi je hotel dati čim trdnejše temelje. Ena prvih stvari, za katero se je odločil, pa je bil enotnost glede vere kot močne povezovalne sile. Po svojem krstu se je poročil s kneginjo Ano, sestro bizantinskega cesarja Bazilija. Ta je postala Vladimirova najboljša pomočnica pri vladanju in pri uvajanju krščanstva v deželi. Pred poroko z njo je zaprosil, da naj nevesta pripelje s seboj »dovolj škofov in duhovnikov«, ki bodo podeljevali krst ljudem v kijevski kneževini. Vladimir se je iskreno trudil, da bi bil tudi sam zgleden kristjan in da bi s svojim zgledom ljudi vodil h Kristusu. Sprejem krščanstva med Rusi in Ukrajinci je tako v veliki meri njegova osebna zasluga. S krščanstvom so bili postavljeni tudi temelji njihove književnosti in kulture. Umrl je štiri leta po ženini smrti, ki ga je zelo potrla, in sicer 15. julija leta 1015, star šele 55 let.

SMEH JE POL ZDRAVJA

»Naj vas ne bo strah.
Če bi vas slučajno zbolelo,
pa me na to kar opozorite.«